

עפ"ג 48235/03/21 - מדינת ישראל נגד בילאל אבו כף

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

20 באוקטובר 2021

עפ"ג 48235-03-21 מדינת ישראל נ' אבו כף

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן- אב"ד כב' השופט דניאל בן טולילה כב'
השופט יובל ליבדרו

המעוררת מדינת ישראל

נגד

המשיב בילאל אבו כף

נוכחים:

ב"כ המעוררת - עו"ד ציון קינן

המשיב וב"כ - עו"ד ליל פטישי

מהות הערעור: ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר-שבע (כב' השופטת דולב להמן), מיום 10.02.21, בת"פ 3577-08-19

פסק דין

המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות של, קשירת קשר לפשע; פריצה לרכב בכוונה לגנוב; סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב; היזק לרכוש; וגניבה מרכב.

כתב האישום המתוקן, שהמשיב הודה בעובדותיו, כולל 5 אישומים שעניינם התפרצויות לכלי רכב שחנו במתחם מסוים בבאר שבע, אשר בוצעו על ידי המשיב ואחר, קטין. ההתפרצויות בוצעו באמצעות שבירת שמשות הצד של הרכבים. בשניים מהמקרים האחר הוא שפרץ לרכב בזמן שהמשיב השגיח, ובשני מקרים נגבו מהרכבים מערכות מולטימדיה.

שירות המבחן ערך מספר תסקירים על המשיב, בהם צוינו בין היתר הדברים הבאים - המשיב בן 18. סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, ולמד בבית ספר מקצועי במגמת מכונאות רכב. אין לו הרשעות קודמות. שלל שימוש בסמים או אלכוהול. הודה במיוחס לו והסביר שפעל מתוך לחץ חברתי. שירות המבחן התייחס למאפייניו של המשיב, העריך כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות, והתרשם כי יש מקום לבחון את שילוב המשיב בהליך טיפולי. בהמשך התבקשו דחיות נוספות לצורך שילוב המשיב בתוכנית ית"ד - תכנית לאומית לצעירות וצעירים במצבי סיכון, של המחלקה לשירותים חברתיים במועצה המקומית "אל קסום", ונוכח התפרצות נגיף הקורונה. בתסקיר מיום 27.8.20 דווח שהמשיב שולב בתוכנית ית"ד ושגורמי הטיפול התרשמו מרצינותו ומכוונתו לערוך שינוי בחייו והמליצו על המשך ליווי במסגרתם. שירות המבחן התרשם כי "מעצר הבית בו מצוי, ההליך הפלילי והחשש מפני הצפוי לו, מהווים גורם מרתיע" עבור המשיב. והמליץ על ענישה שיקומית, צופה פני עתיד, הכוללת צו מבחן ו-100 שעות של"צ לצד מאסר מותנה.

עמוד 1

בית המשפט קבע שיש להתייחס אל כלל העבירות שהמשיב ביצע כאירוע עברייני אחד; עמד על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ועל מידת הפגיעה בהם; סקר שורה של פסקי דין שניתנו בעבירות דומות; עמד על נסיבות ביצוע העבירות; וקבע שמתחם העונש ההולם למעשי המשיב נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ומתחם הקנס ההולם נע בין 2,000 ל-10,000 ₪.

בקביעת עונשו של המשיב בית המשפט שקל את גילו הצעיר של המשיב, נסיבות חייו, החרטה שהביע, נטילת האחריות שלו על מעשיו, התרשמות שירות המבחן ממנו והתוכנית הטיפולית בה שולב, העובדה שאין לו עבר פלילי, נכונותו לפצות את קורבנות העבירה, והמלצת שירות המבחן; קבע כי יש להטיל על המשיב עונש בתחתית המתחם שנקבע; והטיל על המשיב 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, התחייבות על סך 2,000 ש"ח, קנס בסך 2,000 ₪, פיצוי בסך 800 ₪ לכל אחד מ-5 המתלוננים, וצו מבחן למשך שנה.

מכאן הערעור.

המערערת טוענת כי מתחם העונש שנקבע "רזה", בעיקר מבחינת רצפתו המתמזה ב-6 חודשי מאסר; ושמתחם זה אינו מותאם לשיקולי ההלימה המתחייבים ואינו נותן משקל לנסיבות ביצוע העבירות, לערכים המוגנים שנפגעו, לנזקי הרכוש שנגרמו ולפגיעה בביטחון האישי של קורבנות העבירה והציבור.

לטענתה, נפוצות עבירות הרכוש, במיוחד באזור הדרום, קלות ביצוע העבירות והקושי בחשיפתן, מחייב מתן משקל נכבד לשיקול הרתעת הרבים. והעונש שהוטל על המשיב מעביר מסר שגוי לציבור ולמשיב.

ובקשתה היא לקבוע מתחם עונש הולם הנושק למתחם לו עתרה בבית המשפט קמא - בין 15-36 חודשי מאסר, ולקבוע למשיב עונש מאסר ממשי וממושך.

ב"כ המשיב טוענת כי מתחם העונש שנקבע למעשי המשיב ראוי והוא איננו מצדיק את התערבות ערכאת הערעור; המשיב ביצע את העבירה בהיותו כבן 18 וחצי; מאז הוא שינה את דרכיו ועלה על דרך אחרת, ואין כל טעם בשלב זה להכניסו לכלא. והיא מבקשת לדחות את הערעור.

לאחר עיון בכלל המסמכים הנוגעים לענין ושמיעת טענות הצדדים, הגענו למסקנה כי דין הערעור להידחות.

המעשים עליהם המשיב נותן את הדין, חמורים. ההגעה עם אחר, ברכב, באישון לילה, למתחם חניית כלי רכב, וסדרת מעשי הפריצה לכלי הרכב, בזה אחר זה, תוך שבירת חלונות בכלי הרכב וגניבת רכוש, משקפת התנהגות עבריינית חסרת רסן, פוגענית ומקוממת. הפגיעה הנגרמת מעבירות הרכוש איננה מסתכמת אך בנזק הקונקרטי שנגרם לכלי הרכב ולבעליהם, והיא משליכה על תחושת הביטחון האישי והציבורי, על אוירת הרחוב ועל האמון במערכות אכיפת החוק. בתקופתנו, בה תופעות הבריונות ופריעת החוק מרימות ראש, אין צורך להכביר מלים לתיאור ההשלכות השליליות הנגרמות ממצב דברים זה ולהצדקת המלחמה בתופעות פסולות אלו, בין היתר בהטלת עונשי מאסר משמעותיים.

לצד דברים עקרוניים אלה בדבר חומרת עבירות הרכוש, שבנסיבות כבענייננו הן מתאפיינות גם במרכיב של אלימות ובריונות, הענישה הקונקרטית איננה תוצאה של נוסחה מתמטית, והיא מושפעת מהנסיבות הקונקרטיות של המעשה ושל הנאשם. כאן, המעשים בוצעו לפני למעלה משנתיים, בלילה אחד, כשהמשיב היה כבן 18 וחצי. אין למשיב הרשעות קודמות. הוא הודה במיוחס לו, הביע חרטה, שיתף פעולה עם שירות המבחן, התגייס להליך טיפולי בצורה רצינית, נתרם מהטיפול, שינה את אורחות חייו, עובד בצורה סדירה, מקיים אורח חיים נורמטיבי, ומאז לא נפתחו לו תיקים נוספים.

ושירות המבחן המליץ לבחור עבורו במסלול השיקומי, הכולל העמדתו במבחן.

בית המשפט אשר ליווה את המשיב במשך תקופה משמעותית והתרשם מההתפתחויות בעניינו, התייחס לכלל המרכיבים הנוגעים לענין, שקל את צדדיהם ונימק היטב את בחירתו. והתוצאה העונשית שקבע נמצאת בתוך מתחם האפשרויות הסבירות.

נוכח כל האמור, איננו רואים כי במבחן התוצאה הסופית העונש שהוטל חורג במידה קיצונית מהענישה הראויה, באופן המצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור, ובפרט שמדובר בערעור המדינה. (ראה ע"פ 6720-16 מדינת ישראל נ' פלוני 07/03/17)

הערעור נדחה.

על המשיב להתייצב לפני הממונה על עבודות השירות ביום 27.10.21, בשעה 09:00 לתיאום מועד לתחילת ביצוע עבודות השירות שלו.

מזכירות בית המשפט תעביר את פסק הדין למשרדי הממונה על עבודות השירות.

הממונה על עבודות השירות מתבקש לעדכן את בית המשפט בהתפתחויות.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"ב, 21 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.

יובל ליבדרו, שופט

דניאל בן טולילה, שופט

אליהו ביתן, סגן נשיאה